

IB'

Ὁ ἔρανος διὰ τὴν δημιουργίαν Στέγης Χημικοῦ. Διοικητικὰ Συμβούλια 26ον καὶ 27ον

Ἄπριλιος 1959-Ἄπριλιος 1963

Τὴν 1ην Μαρτίου 1959 συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας λογοδοτεῖ τὸ ἀπερχόμενον Διοικ. Συμβούλιον. Κατ' αὐτὴν προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου.

Αὗται λαμβάνουν χώραν τὴν 19ην Ἀπριλίου 1959 καὶ ἀναδεικνύουν Διοικ. Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐν συνεχείᾳ συγκροτεῖται εἰς σῶμα ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Πρόεδρος Τρύφων Καραντάσης, Ἀντιπρόεδρος Λεων. Ζέρβας, Γεν. Γραμματεὺς Γεώργ. Λαναράς, Ταμίας Ἀθαν. Κοντοράβδης, Κοσμήτωρ Ι. Ἀγιανόζογλου καὶ μέλη: Κ. Νεῦρος, Δ. Παπουτσάνης, Ν. Καρνῆς καὶ Ἄγγ. Μαρανῆς.

Μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι ἡ δι' ἐράνου συγκέντρωσις ἐπαρκοῦς κεφαλαίου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑφισταμένου ἀποθεματικοῦ τῆς Ἐνώσεως, τοῦ σχηματισθέντος ἐκ τοῦ περισσεύματος τοῦ κατὰ τὸ 1957 συνελθόντος ἐν Ἀθήναις Διεθνoῦς Συνεδρίου, ὥστε νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀγορὰ εὐπροσώπου στέγης διὰ τὴν Ἐνωσιν. Τὸν παλαιὸν αὐτὸν πόθον ὄλων τῶν μελῶν τῆς ὁ ἥδη Πρόεδρος αὐτῆς τὸν ἔχει ἐνστερνισθῆ καὶ εἶναι ἀποφασισμένος ὅπως διὰ παντὸς τρόπου τὸν καταστήσῃ πραγματικότητα. Πρὸς τοῦτο, κατὰ Ἰούνιον 1959, ἀποστέλλεται ἐγκύκλιος πρὸς ὅλα τὰ μέλη καὶ τὰς χημικὰς βιομηχανίας διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου συνεισφορὰν τῶν, ἐκάστου ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων του. Ὁ Πρόεδρος Καθηγητῆς Καραντάσης ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐράνου μετὰ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἡ ἀνταπόκρισις ὄλων εἰς τὴν ἐκκλησίαν του εἶναι ὄντως συγκινητικὴ.

Ἐτέρα ἐνέργεια εἶναι ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς κατευθύνσεως. Θεωρεῖται ὅτι ὁ τομεὺς αὐτὸς τῆς Ἐνώσεως θὰ ἀποδώσῃ καλῦτερον διὰ τῆς ἰδρύσεως, ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῆς, τῆς Χημικῆς Ἐταιρείας, κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ὁμοειδῶν ξένων ὀργανώσεων, ὑπὸ μορφήν ἰδίου μὲν σωματείου, συνδεομένου ὅμως καὶ συνεργαζομένου πάντοτε μετ' αὐτῆς. Τὸ θέμα αὐτὸ μελετᾶται κυρίως ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου

τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Καθηγητοῦ Α. Ζέρβα, ὅστις διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀπαιτουμένου σχεδίου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας συνεργάζεται ἀρχικῶς μετὰ τοῦ Ι. Κανδήλη καὶ ἀκολούθως μετὰ τοῦ Κ. Δοσίου. Τὸ σχέδιον ἐτοιμάζεται καὶ συζητεῖται εἰς στενὸν κύκλον ἐπ' ἀρκετόν, τελικῶς ὅμως ἡ ἰδέα αὕτη δὲν τυγχάνει εὐρυτέρας δημοσιότητος καὶ δὲν πραγματοποιεῖται, κυρίως ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἡ ὑπαρξίς τῆς Χημικῆς Ἑταιρείας, ὡς χωριστοῦ σωματείου, ἀποδυναμώσῃ τὴν Ἐνωσιν.

Ἐνέργειαι ἐπίσης καταβάλλονται ἐπὶ τῆς ἐπιδιώξεως τῶν τελευταίων ἐτῶν ὅπως οἱ χημικοὶ διορίζωνται καὶ ὡς Καθηγηταὶ Γυμνασίων ἀπορροφουμένου ἐνὸς ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Παιδείαν. Ἡ ἐπιδίωξις αὕτη ἀρχικῶς προσκρούει εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, βραδύτερον ὅμως, κατὰ Ἰανουάριον 1960, λαμβάνει τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως διοριζομένων ὄλων τῶν χημικῶν τῶν ἐχόντων ὑποβάλλει τὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν.

Ὁ ἔρανος διὰ τὴν Στέγην συνεχίζεται μετ' ἐπιτυχίας, λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους ἔχουν ἤδη συμμετάσχει εἰς αὐτὸν 500 χημικοὶ, ἄλλοι καταβαλόντες ἀμέσως τὸ σύνολον τῆς εισφορᾶς τῶν καὶ ἄλλοι ἐν μέρος τοῦ δηλωθέντος ποσοῦ, τοῦ ὑπολοίπου ἐξοφληθησομένου τμηματικῶς.

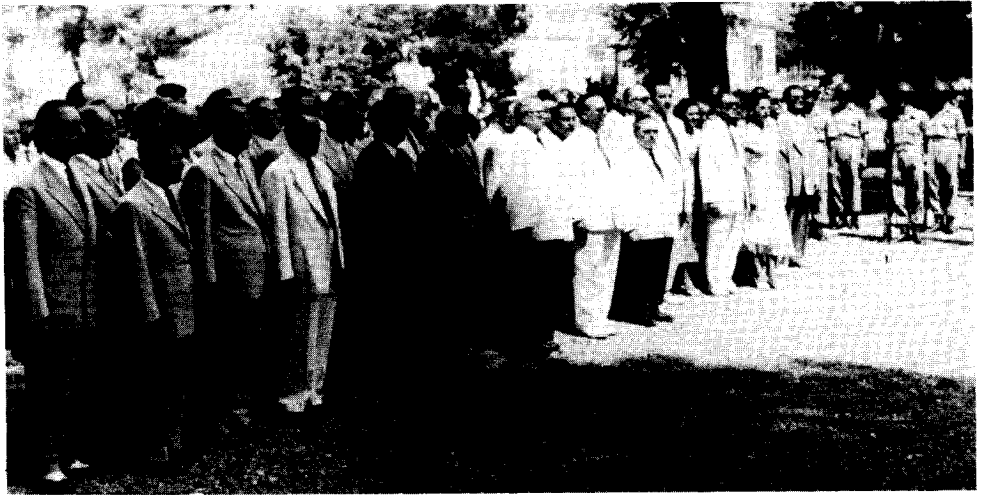
Τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεχίζει τὰς ἐπὶ μέρους ἐνεργείας του ἐπὶ τῶν διαφορῶν συνεχῶς ἀνακυπτόντων νέων θεμάτων διὰ τὸν κλάδον. Ἡ ἀπόκτησις ὅμως τῆς ἰδιοκτητικῆς στέγης ἀποτελεῖ ἤδη τὴν κυριωτέραν μέριμναν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἀπορροφεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 1960 τὴν δραστηριότητά του. Κατὰ Ὀκτώβριον οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ἐράνου, χημικοὶ καὶ βιομηχανία, ἔχουν δηλώσει προσφορὰς διὰ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 518.000 δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ἤδη εἰσπραχθεῖσαι ἀνέρχονται εἰς 304.000. Ὑφίστανται ἐπίσης εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐνώσεως, ἐκ τῶν περισευμάτων τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου καὶ τῶν ἄλλων ἐσόδων τῆς, ἕτεραι 600.000 περίπου δραχμαί. Μὲ βάσιν τὸ συνολικὸν τοῦτο κεφάλαιον καὶ μετὰ τὴν σύναψιν ἐνὸς τραπεζικοῦ δανείου πρὸς συμπλήρωσιν ἢ ἀπόκτησιν τῆς στέγης θεωρεῖται πλέον πραγματοποιήσιμος. Οὕτω τὸ Διοικ. Συμβούλιον προβαίνει εἰς ἀναζήτησιν τοῦ καταλλήλου κτιρίου διὰ δημοσιεύσεως σχετικῆς ἀγγελίας, ἐνῶ ἐξετάζει ἐπίσης καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σόλωνος οἰκοπέδου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν.

Ἡ διετής θητεία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εὐρίσκεται εἰς τὴν λήξιν τῆς καὶ ἀρχομένου τοῦ 1961, μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων του κατὰ τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 5ης Μαρτίου 1961, προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἀνάδειξιν νέου Συμβουλίου, πραγματοποιούμεναι τὴν 16ην Ἀπριλίου 1961.

Τὸ ἐξ αὐτῶν προελθὸν Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τὴν συγκρότησίν του εἰς σῶμα ἔχει τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Πρόεδρος Τρύφων Καραντάσης, Ἀντιπρόεδρος Ἄγγ. Μαρανῆς, Γεν. Γραμματεὺς Ἀθ. Εὐαγγελόπουλος, Ταμίας Ι. Ἀγιανόζογλου, Κοσμητῶρ Ἀνδρ. Κυριαζῆς καὶ μέλη: Δ. Βακατάσης, Ν. Κουζούπης, Π. Παπα-

Τά νέα Γραφεία, εις τόν τελευταίον ιδιόκτητον ὄροφον τοῦ κτιρίου ἐπί τῶν ὁδῶν Καποδιστριαῖου καί Κάνιγγος 27, εις τὰ ὅποια ἐγκατεστάθη ἡ Ἐνωσις ἀπὸ τοῦ 1963.

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὴν ἐναρκτήριον πανηγυρικὴν συνεδρίαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2 Σεπτεμβρίου 1956). Ἐξ ἀριστερῶν: Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Κ. Νεῦρος, πρῶτον Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Γ. Πανόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Καθηγητὴς Γ. Βάρβογλης, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνεδρίου καὶ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Βορ. Ἑλλάδος Παν. Εὐγένιος, Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου Ι. Κανδήλης, πρῶτον Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἀναστ. Κώνστας. Ἀπὸ τοῦ βήματος ὁμιλεῖ ὁ ἐκπροσωπήσας τὴν Κυβέρνησιν Ὑπουργὸς Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου Π. Παπαληγούρας.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου, εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων εἰς τὸ Γ' Σῶμα Στρατοῦ, παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων τοῦ Β' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου.

Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν τοῦ Β' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου. Εἰς τὸ βῆμα ὁ Καθηγητὴς τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου
Εὐκλ. Σακελλάριος.

Ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1957. Μία πλευρὰ τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁ Ἄγγ. Δημητρίου ὁμιλεῖ ἀπὸ τῆς θέσεώς του.

Τρύφων Δ. Καραντάσης
Ένδεκατος Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών.
Προήδρευσε α') 19.4.1959 - 16.4.1961, β') 16.4.1961 - 28.4.1963.

γεωργίου καί Σπ. Παπαγεωργόπουλος. Λίαν συντόμως, λόγω παραιτήσεως τοῦ Ι. Ἀγιανόζογλου (11.5.1961), εἰσέρχεται εἰς τὸ Συμβούλιον, καθ' ὃ ἀναπληρωματικὸν μέλος, ὁ Ζήσης Κώνστας. Τὴν κενωθείσαν θέσιν τοῦ Ταμίου καταλαμβάνει ὁ Σπ. Παπαγεωργόπουλος.

Κατὰ Μάϊον 1961 τὸ Ὑπουργ. Βιομηχανίας ἀντικρούει δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργ. Γεωργίας τὴν πρόθεσιν ἀναμίξεως τῶν γεωπόνων εἰς τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας, κατόπιν τῆς μελετωμένης ἀναθέσεως εἰς αὐτοὺς τῆς ὑπευθύνου διευθύνσεώς των. Ὑπογραμμίζεται διὰ τοῦ ἐγγράφου, ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀπαράδεκτον, τῶν θέσεων αὐτῶν, λόγω γνώσεων καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν χημικῶν. Ἀνάλογον διαφάνειαν διατυπώνει τὸ Ὑπουργ. Βιομηχανίας καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργ. Γεωργίας ἐπὶ τῆς χορηγήσεως παρ' αὐτοῦ τῶν ἀδειῶν ἰδρύσεως βιομηχανιῶν γάλακτος.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀναγγέλλεται ἐπίσης ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν (1962) τοῦ Γ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Πραγματοποιεῖται ἐπίσης, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, παρὰ τῆς Ἐνώσεως ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας, συνέντευξις τύπου με ἀντικείμενον τὴν προβλεπομένην εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Τὸ θέμα ἐρευνᾶται διὰ τῶν διεξαγομένων διαφωτιστικῶν συζητήσεων ἐξονυχιστικῶς με εὐνοϊκὴν ἀπήχησιν ἐν τῷ τύπῳ, ὅστις ἐξαίρει τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν τῶν Χημικῶν.

Κατὰ Ἰούνιον ἀνακοινοῦνται περισσότεραι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Γ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ γνωστοποιεῖται ὁ κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν του. Μετὰ τι διάστημα ὀρίζεται καὶ ἡ Ὄργανωτικὴ τοῦ Ἐπιτροπῆ με Πρόεδρον τὸν ἄλλοτε Πρόεδρον τῆς Ἐνώσεως Εὐστρ. Γαλλόπουλον καὶ Γεν. Γραμματέα τὸν Ι. Κανδήλην.

Εἰς κοινὴν σύσκεψιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ ἐκπροσώπων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Χημικῶν (TEAX), πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 14ην Ἰουνίου 1961, συζητεῖται ἡ πρότασις περὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ οἰκοπέδου τῆς ὁδοῦ Σόλωνος, πρὸς δημιουργίαν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν τῆς στέγης τῶν Χημικῶν. Τὸ Ταμεῖον ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὰς προτάσεις τῆς Ἐνώσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς χορηγήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας τῆς πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένης ἀδείας του. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀρχιτέκτων Βαγιανὸς προσφέρεται νὰ καταρτίσῃ ἄνευ ἀμοιβῆς τὴν σχετικὴν ἀρχιτεκτονικὴν μελέτην.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γ' Πανελλ. Χημικοῦ Συνεδρίου προχωρεῖ ἤδη ταχέως, ἐνῶ παραλλήλως ἐτέρα Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐνώσεως, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνοργ. Χημικῆς Τεχνολογίας Ε. Μ. Πολυτεχνείου Ἀντ. Δεληγιάννη, ἔχει ἀναλάβει τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμποσίου «Πόσιμον ὕδωρ ἀπὸ θάλασ-

σαν», συγκληθησομένου ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν τῆς ἀνοίξεως 1962.

Ἀτύχημα ἐπισυμβὰν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐνώσεως Τρ. Καραντάσην τὴν ἀποστερεῖ τῶν ἀμέσων ὑπηρεσιῶν του. Παρακολουθεῖ ἐφ' ἐξῆς τὰ ἀφορῶντα αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης του, ἐνῶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ Ἄγγ. Μαρανής.

Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου 1962 συνέρχεται ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐνώσεως καὶ συνεδριάζει εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τῶν χημικῶν μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συμπόσιον. Ἡ συμμετοχὴ ἐξεχόντων ξένων ἐπιστημόνων εἶναι πολυάριθμος καὶ αἱ συνεδριάσεις του σημειώνουν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συζητήσεων καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀνακοινουμένων μελετῶν.

Ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ᾠδὸν συνέρχεται ἀπὸ 5ης μέχρις 11ης Ἰουνίου 1962 τὸ Γ' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον καὶ σημειώνει μεγάλην ἐπίσης ἐπιτυχίαν. Τούτου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς Εὐστρ. Γαλλόπουλος μὲ Ἀντιπροέδρους τοὺς Λεων. Ζέρβαν, Ἀντ. Δεληγιάννην, Θεόδ. Γιαννακόπουλον, Ἀναστ. Κώνσταν καὶ Ἄγγ. Μαρανήν, καὶ Γεν. Γραμματέα τὸν Ἰω. Κανδήλην. Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς προέρχονται ἀπὸ τοὺς κορυφαίους τοῦ χημικοῦ κλάδου.

Ἡ ἐναρκτήριος πανηγυρικὴ συνεδρία αὐτοῦ λαμβάνει χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου κηρύσσει ὁ Βασιλεὺς Παῦλος, ἐπὶ πολυαριθμῶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῆς πρωτεύουσος. Κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας τὰς ἀφιερωμένας εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας του ἀνακοινοῦνται 55 ἐν ὄλῳ πρωτότυποι ἐρευνητικαὶ μελέται ἐπὶ ὄλων τῶν κλάδων, θεωρητικῶν καὶ ἐφηρμοσμένων, τῆς χημικῆς ἐπιστήμης. Διεξάγονται ἐπίσης συζητήσεις, εἰς εἰδικὰς συνεδρίας, ἐπὶ εἰσηγήσεων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν κλάδον ἐπαγγελματικῶν θεμάτων. Τοῦ Συνεδρίου μετέχουν ἐπισήμως, δι' ἀντιπροσωπείας των, καὶ οἱ Κύριοι χημικοί. Αἱ ἐργασίαι κλείουν μὲ ἐπισκέψεις βιομηχανιῶν τῆς περιοχῆς Πρωτεύουσος καὶ τῆς περιοχῆς Πατρῶν.

Ὁ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισμὸς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Χημικῶν κατὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1962 τοῦ Φαρμακοποιοῦ Βασ. Πανούση, ἀντὶ, ὡς ἐπιβάλλεται, ἐνὸς χημικοῦ, προκαλεῖ τὴν ζοηρὰν ἀντίδρασιν τοῦ κλάδου. Ἡ κυβερνητικὴ ἐνέργεια αὐτὴ χαρακτηρίζεται ὡς θίγουσα τοὺς χημικοὺς καὶ ἡ Ἐνωσις προβαίνει εἰς σχετικὰς παραστάσεις παρὰ τῷ Ἐπουργῷ Ἐργασίας, ὅστις παραδέχεται τὸ ἄτοπον καὶ ὑπόσχεται τὴν διόρθωσίν του. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Πανούσης καταλαμβάνει θέσιν ἐν τῇ Βουλῇ, καθ' ὃ ἐπιλαχὼν βουλευτῆς, κατόπιν δὲ τούτου παραιτεῖται ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου. Οὕτω παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος, ὅπως εἰς τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμείου τοποθετῆται πάντοτε χημικός, διοριζομένου εἰς αὐτὴν τοῦ Ἄγγ. Μαρανή.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν στέγην τῶν χημικῶν ἀπαιτουμένου χρηματικοῦ ποσοῦ καταβάλλονται ἐνέργειαι πρὸς σύναψιν δανείου ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχμῶν 650.000.